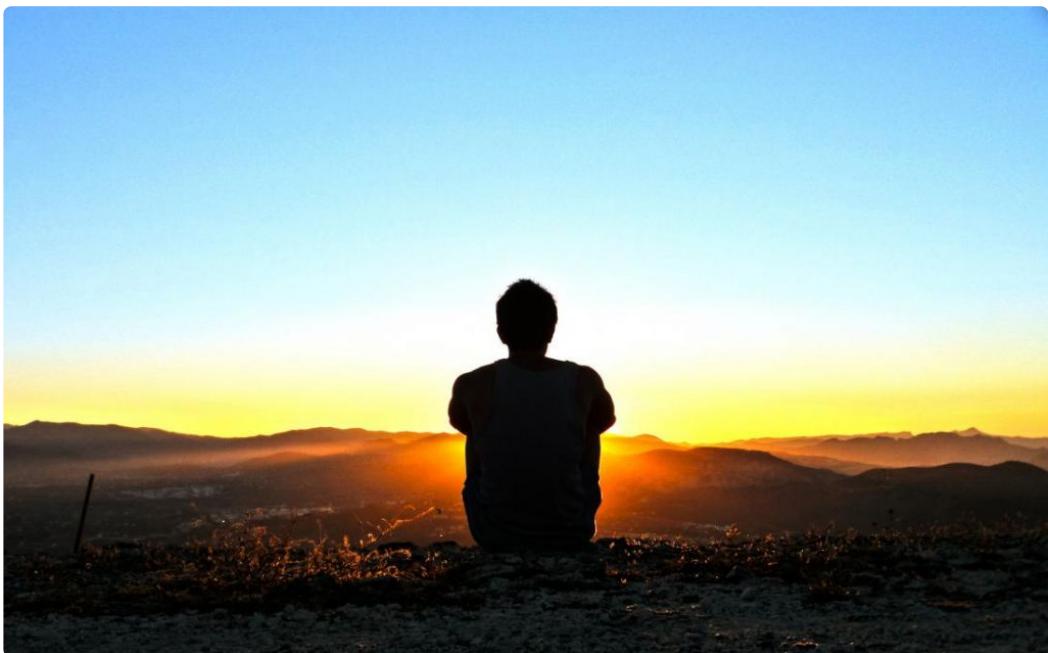

Ҳаёт фақат ташқи кўринишдан иборат эмас

09:05 / 09.08.2021 3792

Гоҳида инсон барвақтрок пишади. У учун олдинлари мухим бўлган нарсалар энди аҳамиятсиз бўлиб қолади. Гоҳида чиқарган қарорларимизга замон ўтиб пушаймон қиласиз.

Аммо тўкилган сутга ачиниш нима фойда беради?!

Яхши биламизки, замон қайтиб келмайди. Агар бордию замон қайтганида ўйлайманки, биз олдинги хатоларимизни, нотўғри қарорларимизни ўчириш учун, ҳаётимизни заҳарлаган ҳолатларни йўқ қилиш учун янгидан ҳаракат қилган бўлар эдик.

Машҳур бир ёзувчи аёлдан: «Замон қайтиб келганида яна олдингидек яшармидингиз?», деб сўрашганда у шундай жавоб қилган экан:

1. Агар замон қайтиб келганида ҳомиладорлик пайтларимни шикоят билан ўтказмас, уни илоҳий бир мўъжиза деб билган бўлар эдим. Ўзимни ҳам ана шу мўъжизанинг бир бўлаги деб хаёл қилиб, ўзимни бошқа бир руҳни ҳаётга келишига сабабчи деб билган бўлар эдим.
2. Соч турмагимни бузади деб ёзда машинамнинг ойнасини беркитмас эдим.

3. Уйимга дугоналаримни чақирап әдим. Мебелларимнинг эскирганига, жойнамозларининг пати тўкилганига қарамай улар билан суҳбат қилар әдим.

4. Менга ҳадя қилинган қимматбаҳо нарсаларни сақлаб қўймасдан ишлатар әдим.

5. Фарзандларим билан биргаликда ўтлоқларда думалар әдим. Кийимларимнинг кир бўлишига парво қилмас әдим.

6. Телевизор ёки жамоатчилик олдида менга тегишли бўлмаган ҳикояларга йиғлаш ва кулишни камайтириб ўз воқелигим билан яшар, воқелигим кўз ёшлари ва кулгулари билан умр кечирар әдим.

7. Ўғлим қучоғимга талпинганида уни ҳайдамас, унга «Бор у ёқقا, ишим бор», демас әдим.

8. Севган кишиларимга туйғуларим билан жавоб берар, ёмонлик қилган кишиларимга узр айтар әдим.

9. Агар менга яна умр берилганида уни кўрар, уни яшар, унинг ҳар лаҳзасини ушлаб кўрар әдим.

Ҳаёт бу бирламчи нарсаларни англаш, муҳим ва энг муҳим нарсаларни ажратা олишдир. Умрингни беҳудага сарф қилма. Кичкина ишларга эътибор берма. Энг катта ғаминг ўйнаб юрган ўғлингнинг кийимини кир қилиши бўлмасин. Ташибишинг уйингдаги жиҳозлар оддий бўлганида кишиларнинг гапириши бўлмасин. Ҳаёт бу ташқи кўринишдан иборат эмас.

Фарзандингга ўйнаш учун вақт бер. Уни кийимларини кир қилганида ёки соchlари тўзғиганида уришмасдан, унга танбех бермасдан хуррият майдонини бер унга. Ҳаётни зўрма-зўракиликсиз оддий яшанг. Уни Аллоҳ истаганидек яшаш керак. Сабабларни тутиб, рози бўлиб, шукр қилиб яшаш керак. Бундаги шиоримиз:

«Албатта менинг намозим, ибодатларим, ҳаёт ва мамотим оламларнинг Робби Аллоҳ учундир!», ояти бўлсин.

Абдулқодир Полвонов